

## Editorial

Sometime ago, Nabi Avcı, the Minister of Education of Turkey, stated that he is against the use of the concepts of giftedness and high ability and maintained that the concept of special talent should be used instead. He had two reasons for his refusal. He makes a funny jog for the first reason. He does not consider himself in the category of high ability; so he feels jealous! He finds the second reason more important. He thinks that the concept of giftedness and high ability creates a societal hierarchy. According to his point of view, we can explain the case of a young person with a special talent in mathematics, music or leadership. How about the case of a child who begins to speak at the age of 6 month, to read at the age of 2 and to do abstract mathematical operations at the age of 3. I wish the Minister studied the scientific and sociological foundations of the both concepts before he expressed the unlucky statement!

I wish the Minister attached as much importance to the education of high-ability students as he does to the meaning of the two concepts. Although the Ministry of Education released the Strategic Plan on the Education of Students with Special Talents for a long time ago, almost none of the objectives in the Plan has been accomplished yet! Indeed, gifted education in his ministry took one step back. How? Before his ministry, the identification for Science and Art Centers began at the second grade and the education at these centers started at the second or third grade. After his "lucky" time, the identification was postponed to the end of the fourth grade and the education to the fifth grade; because the Mister Minister desired so. I wish the Minister had talked to parents who have gifted children in primary years and tried to understand their struggles. Then, he at least could have some empathy even though he does not consider himself in the category of high ability! I wish all of you a happy year!

## Editör'ün Notu

Bir süre önce Milli Eğitim Bakanı Sayın Nabi Avcı üstün zeka ve üstün yetenek kavramlarına karşı olduğunu, bunların yerlerine ise özel yetenek kavramının kullanılmasının gerektiğini ileri sürdü. Kavrama iki nedenle karşı çıkıyor. Kendisini o kategoride yani üstün zekalı kategorisi içinde görmediği için kıskançlıktan bunu söylediğini mizahi bir dille anlatıyor (Esasen Sayın Bakan'ın espri yeteneği çok yüksektir ve bu yetenek de üstün zekanın bir göstergesidir). İkinci düşünceyi ise daha önemli buluyor. Sayın Bakan, üstün zekanın ve üstün yeteneğin toplumsal bir hiyerarşi yarattığına inanıyor. Sayın Bakan'ın bakış açısına göre on beş yaşındaki bir gencin sahip olduğu olağanüstü matematik, müzik veya liderlik yeteneğini açıklayabiliriz. Ya 6 aylık iken konuşmaya, 2 yaşında okumaya, 3 yaşında soyut matematik işlemleri yapmaya başlayan bir çocuk? Keşke Bakan Bey düşüncelerini açıklamadan önce her iki kavramın da bilimsel ve sosyolojik kökenlerini araştırırsa idi!

Keşke Sayın Nabi Avcı kavrama verdiği önem kadar bu çocukların eğitimlerine de değer verseydi. Özel yeteneklilerin eğitimi stratejik planının çıkmasından bugüne kadar onca zaman geçmesine karşın planda yer alan hedeflerin uygulanması konusunda pek de bir şeyler yapıldığı söylenemez. Hatta bu dönemde Türkiye'de üstün yeteneklilerin eğitimi bir adım geriye gitti denebilir. Nasıl? Bilim Sanat Merkezleri için öğrenciler 2. sınıfta tanınır ve eğitimlerine 2. veya 3. sınıfta başlarken Sayın Bakan'ının döneminde tanınmalar 4. sınıfa, eğitimler de ortaokula kaydırıldı. Sırf Sayın Bakan ilkokul yıllarında üstün yeteneklilerin eğitimi ayrıştırıcı olur diye. Keşke Sayın Bakan ilkokul çağında üstün yetenekli çocukları olan ebeveynlerle görüşebilse ve onların yaşadıklarını anlamaya çalışsa idi. Kendisini üstün zekalı kategorisi içinde görmese bile en azından onlarla empati kurabilirdi.

Hepinize mutlu yıllar diliyorum.

**Uğur Sak, Editor in Chief**